

J. M. Pedersen: Om det lovforslag, som her er til behandling, kan man i det store og hele sige, at de, som har lavet det, har haft en heldig hånd. Her er nemlig to parter at tage hensyn til, køberen og sælgeren, og jeg synes, at der er taget ligeligt hensyn til begge sider.

Det er ret vanskeligt at skrive en sådan lov. Det er ganske vist nemt overfor hovedparten af dem, der køber på afbetaling og sælger på afbetaling, for man kan vel sige, at for 80—90 pct. af dem vil en sådan handel forløbe gnidningsløst, fordi det er sælgere, der kender deres ansvar og leverer en ordentlig vare, ligesom det er købere, som kender deres ansvar: når de køber en vare på afbetaling, skal den betales, betalingsterminerne skal overholdes. Overfor disse mennesker er det let at lave en lov og let at administrere den, fordi den administrerer sig selv, fordi det er et retfærdighedssynspunkt, der anlægges. Men der er uheldigvis dem, som knap ser sådan på det. Således som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Grenaa) omtalte, kan der være sælgere, som leverer for dårlige kvaliteter, ja, det sker sikkert i mange tilfælde. Nu skal vi imidlertid ikke så meget ind på dette spørgsmål ved behandlingen af dette lovforslag, for ellers kunne det være, synes jeg, meget påkrævet at kigge lidt på, om det er ordentlige varer, der bliver solgt. Der kan også fremkomme den situation, at køberen får en dårlig vare, netop ved at en anden har købt en vare og ikke betalt den, hvorfor den er blevet taget tilbage og det viser sig, at den er blevet mishandlet sådan, at den ikke kan sælges igen til en nogenlunde fornuftig pris. Man ser derfor mange sælgere gå frem på den måde, som vi kender det fra aviserne, at de annoncerer, at en vare er til salg mod, at man overtager og fortsætter afdragene, altså fortsætter i stedet for den, som ikke har kunnet overholde sine forpligtelser. Sådanne varer er imidlertid mange gange, når de bliver taget tilbage fra de købere, som ikke har kunnet klare deres betalinger, så mishandlede, at jeg ærlig talt tror, at de nye købere ofte ikke er tjent med at få en sådan brugt vare.

Jeg vil ikke gå i detaljer med hensyn til lovforslaget, som jeg finder er rigtig godt. Det er således et fremskridt, at vi nu ikke

længere skal have 10 pct. grænsen, hvorefter en sælger ikke kan tage varen tilbage, når der ikke skyldes mindst 10 pct. af købesummen. Det betragter jeg som et fremskridt.

Jeg vil dog gerne ligesom det ærede medlem hr. Anker Lau røre lidt ved § 10, sidste stykke, hvorefter fogeden har ret til at udsætte tilbagetagelsen af varen i indtil 6 måneder. I mange tilfælde sker tilbagetagelsen fra folk, som ofte ved køkets indgåelse er klar over, at de ikke kan overholde de betingelser, som de er gået ind på. Det viser sig ofte i praksis, at det er folk, som kun er ude på at erhverve sig en vare og yde den mindst mulige udbetaling og så søge at beholde varen så længe som muligt; når den bliver taget fra dem, foretager de et nyt indkøb, og på den måde bliver de ved med at få nye varer i deres hjem og beholde dem, så længe de kan uden at præstere nogen afbetaling. Efter det foreliggende lovforslag kan det altså næsten lade sig gøre at beholde varen i et helt år, inden sælgeren kan tage den tilbage; det første afdrag skal først forfalde, og den rimelige sælger, som vil behandle sine kunder godt, trækker altid sagen en lille smule ud og sender en 2—3 rykkerskrivelser. Det tager sin tid, inden man opdager, at der ikke bliver reageret på dem, og inden der bliver berammet fogedforretning, går der yderligere nogen tid. Fogeden kan så udsætte tilbagetagelsen i 3—6 måneder, og derefter går der igen en halv måned, inden man kan få varen udleveret, og i mange tilfælde kan vi således nok komme op på, at der vil gå omkring et år, inden varen kan tages tilbage fra sådanne mennesker. Jeg tror, det ofte bliver lidt vanskeligt for fogeden at skønne over, om arbejdsløsheden skyldes, at vedkommende uden egen skyld er blevet arbejdsløs, eller om det drejer sig om en af de såkaldte kroniske arbejdsløse, som ønsker at være arbejdsløs.

Man kan indvende, at sælgeren kan lade være med at sælge til så dårlige købere, men det er ofte svært på forhånd at konstatere, om det er en god køber, der vil overholde forpligtelserne, eller det blot er en, der er ude på at beholde varen så længe som muligt uden at betale afdrag.

Jeg har selv været i radiobranchen i mange år og har mange praktiske eksempler på